

dragen der fra de Værnepligtige, ved hvilke de andrage Krigsbestyrelsen om Forsættelse fra det ene Vaaben til det andet. Selvfølgelig kan dette ikke ske og bør ikke ske — og jeg forudsætter heller ikke, at det har været Tilfældet — at saadanne Forsættelser ske paa en saadan Maade, at de prægraveres den paagældendes Ret og tvinge ham til at være længere inde i Tjenesten. Men vi vide jo, at Krigsbestyrelsen tillige skal stille sig paa et praktisk Standpunkt, og man har derfor al Tid haft det Maal for Øje tillige at uddanne Folk, der høre til et bestemt Vaaben, paa en særlig Maade. Man har Nær igennem, lige siden 1867, haade af Fodfolket og af Rytteriet udtaget Folk, som have faaet en kort Uddannelse der, særlig f. Eks. til Sygebærertjenesten. Det er noget, man har sørget for, og man ved ogsaa, at i Sejren og under Felten lader man virkelig ikke alle Infanterister gaa omkring med Gevær paa Skulderen, men anvender dem til forskellig Tjeneste. De vide f. Eks., at under Sejren har der været Ffolk, der udelukkende have været udtagne til at gøre Koffetjeneste. Det samme gælder paa Feltfod, der tager man sandelig Geværer fra Infanterister og sørge for, at de kunne benyttes som Stomagere og Skrædere ved Kompagniet. Man maa overhovedet under saadanne Forhold stille sig nogenlunde praktisk. Nu vide vi jo ogsaa, at der aldrig nogen Sinde gives nogen Krig, uden at der behøves større Arbejdskommandoer. Under Forholdene ved Dybbøl vide vi, at der var en Mængde Infanterister, der bleve anvendte til Artillerister. Derfor kan man sige, at det er berettiget at give Folkene en saadan Uddannelse, at de bedre kunne gøre Tjeneste under et Felttog, Selvfølgelig kan og bør dette ikke ske, dersom Fodfolkets Interesse prægraveres derved, og dersom det bliver saaledes, at der ikke er et tilstrækkeligt Antal af dem, men naar der er et tilstrækkeligt Antal, og man paa den Maade ogsaa kan faa de ældre Artillerister, er det en Foranstaltning, der i og for sig maa anseendes som meget fornuftig. Man maa huske paa, at dels er det sket med de paagældendes Samtykke, dels er der ikke en eneste Mand, der har faaet en Dags Tjeneste længere derved, og der er ikke udtaget en Underkorporal mere. Tværtimod, det omvendte er Tilfældet, den Foranstaltning, der er truffet, har været en Vættelse og en Formindskelse af de værnepligtiges Byrder uden at skade de paagældende Vaaben, hvorfra de ere udtagne. Derimod er der sørget for, at de paagældende have faaet en Uddannelse, som de efter den Anvendelse, som de ville faa,

faa Brug for. Jeg kan derfor for mit Vedkommende ikke se andet, end at den højacerede Krigsminister har været berettiget til at træffe den Foranstaltning, som han har truffet, og at der ikke i den Hensende er sket noget, der er stridende imod Hærløben, naattet det paagældende Forhold ikke har været gjort til Genstand for særlig Omtale der.

P. Solm: Da jeg i Gaar bad om Ordet, var det i Anledning af de Udtalelser, som ere fremkomne angaaende Usserød Klædefabrik. Den Diskussion, der har været ført i Dag, giver mig dog Anledning til at gøre en ganske kort Bemærkning til de Udtalelser, der saaldt fra det ærede Medlem for Ribe Amts 3dje Valgkreds (Bust). Jeg vil sige dertil, at naar han talte om at bryde Loven fra oven eller fra neden, saa ved jeg ikke noget om, at det Parti, jeg tilhører, nogen Sinde har haft paa vort Program eller givet nogen Anthyning af, at vi ønskede at bryde Loven; men ved vor Stilling ere vi henviste til et bestandigt Selvforsvar over for de Brud paa Loven, som ske fra anden Side, og den Uretfærdighed, som stadig væl øves lige over for dem, af hvem man forlanger, at de skulle respektere Loven, som man ikke selv holder fra oven. Med Hensyn til det Forhold, som hersker paa Usserød Klædefabrik, hvilket jeg tidligere har haft Lejlighed til at gøre enkelte Bemærkninger om her i Tinget, vil jeg kun sige over for de Bemærkninger, der ere fremkomne om, at Statsfabrikker ikke skulde konkurrere med den private Bedrift her i Landet og derved mulig skade den eller endogaa umuliggøre den, at det forekommer mig ikke, at der er saadanne Forhold til Stede, at der er nogen som helst Grund til at tage Hensyn dertil. Forholdene ere jo nemlig saadanne, at de saa Klædefabrikker, vi have her i Landet, nyde en overordentlig stor Toldbeskyttelse, men trods det, at de saa denne, ere de dog ikke i Stand til at konkurrere med Udlandet eller levere noget virkelig godt. Der er sandelig ikke Grund til at beskytte disse Ffolk, de ere beskyttede nok i Forvejen. Nej, dersom de virkelig kunde levere et godt og billigt Fabrikat, forekommer det mig, at der vilde være Grund til at tage Hensyn dertil. Dersom det nu var saaledes, at disse Fabrikker gjorde det, som jeg ofte har talt om her i Tinget, at den indenlandske Industri forsørge — man plejer jo at bruge dette Udtryk, og jeg kan vel ogsaa godt bruge det — sine Arbejdere ved Udførelsen af Arbejdet paa en passende Maade, saa kunde der være Grund til at tage meget Hensyn dertil, men det er ikke saa